

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Ρεμᾶκλος Ἐπίσκοπος Μάαστριχτ (Ὁλλανδία) † 3η Σεπτεμβρίου (μεταξὺ 671-676)

Ὁ Ἅγιος Ρεμᾶκλος (St. Remaclus, Remaculus, Remacle, Rimagilus), ἀνετράφη στὴν Αὐλὴ τοῦ Δουκάτου τῆς Ἀκουϊτανίας, πλησίον τοῦ Ἁγίου Σουλπικίου τοῦ Εὐσεβοῦς, Ἐπισκόπου τοῦ Μπουρζ (St. Sulpicius II, Sulpritius, the Pious, † Μνήμη: 17η Ἰανουαρίου).

Τὸ ἔτος 625, ἐκάρη Μοναχὸς στὴν Μονὴ τοῦ Λουξεῖγ καὶ ἐν συνεχείᾳ χειροτονήθηκε Ἱερεὺς.

Περὶ τὸ 631, ὁ Ἅγιος Ἐλίγιος (Ἐλουά), Ἐπίσκοπος Νογιὸν (St. Eligius / Eloi, † Μνήμη: 1η Δεκεμβρίου, *βλ. ἐδῶ*) ἱδρυσεν τὴν Μονὴ Σολινιάκ, στὴν ὁποία ἀπέστειλε Μοναχοὺς ἀπὸ τὸ Λουξεῖγ, ἓνας ἐν τῶν ὁποίων ἦταν ὁ Ρεμᾶκλος, ὁ ὁποῖος ἐγίνε πρῶτος Ἡγούμενος. Ἡ Μονὴ ἀκολούθησε τὸν τυπικὸ τοῦ Λουξεῖγ. Ὁ Ἅγιος Αὐδοένος (St. Audoin, † Μνήμη: 24η Αὐγούστου) ἔγραψε, ὅτι τὸ Σολινιάκ ἐγίνε πολὺ σύντομα γνωστὸ, γιὰ τὴν πνευματικότητά του καὶ γιὰ τὸ ἐργαστήρι τῆς ἀργυροχοΐας.

Μονὴ τοῦ Σολινιάκ.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ἅγιος Ρεμᾶκλος ἀνέλαβε ἐπίσης τὴν εὐθύνη τῆς Μονῆς τοῦ Κουνιὸν (Cougnon), στὸ Δουκάτο τοῦ Λουξεμβούργου. Ὑπηρέτησε ὡς Σύμβουλος τοῦ Βασιλέως Σιγιβέρτου Γ' (Sigebert III, 633-656) τῆς Αὐστρασίας καὶ τὸν ἐπηρεάσε νὰ ἱδρῦσῃ τὸ διπλὸ Μοναστήρι τοῦ Μάλμεντυ (Malmedy)

Ὁ Σιγβέρτου Γ' δίδει τὸν Καταστατικὸ Χάρτη στὸν Ἅγιο Ρεμᾶκλο.

τὸ 648 καὶ τοῦ Στάβελοτ (Stavelot) τὸ 650, στὰ ὁποῖα ἦταν Ἡγούμενος. **Τ**ὰ Μοναστήρια αὐτὰ ἀνήκαν ὡς ἐκκλησιαστικὰ πριγκιπᾶτα προσαρτημένα στὴν Ἁγία Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία, καὶ ὁ Ἅγιος Ρεμᾶκλος ἔφερε τὸν τίτλο τοῦ Πρίγκιπος-Ἡγουμένου.

Τὸ ἔτος 650, ὁ Ἅγιος Ἄμανδος, Ἐπίσκοπος τοῦ Μάαστριχτ (St. Amandus, † Μνήμη: 6η Φεβρουαρίου), παραιτήθηκε ἀπὸ τὴν Ἔδρα του, προκειμένου νὰ συνεχίσῃ τὸ ἱεραποστολικό του ἔργο. **Σ**τὴν θέσι του διωρίστηκε ὁ Ἅγιος Ρεμᾶκλος, ὁ ὁποῖος ἔφερε μαζί του τὸν Ἅγιο Ἀδελίνο (St. Hadelin, † Μνήμη: 3η Φεβρουαρίου), τότε Ἡγούμενο τοῦ Βίζε (Visé). **Ο** μαθητὴς του Ἅγιος Θεοδάρδος (St. Theodard, † Μνήμη: 10η Σεπτεμβρίου) τὸν διαδέχθηκε ὡς Ἡγούμενος τῆς διπλῆς Μονῆς Στάβελοτ-Μάλμεντ.

Οὶ κάτοικοι αὐτῆς τῆς ταραγμένης Ἐπισκοπῆς εἶχαν δολοφονήσει μερικοὺς ἀπὸ τοὺς προκατόχους του. **Ω**στόσο, ὁ Ἅγιος Ρεμᾶκλος διέδωσε μὲ ἐπιτυχία τὸν Μοναχισμό στὴν περιοχὴ. **Υ**πηρέτησε ὡς πνευματικὸς Διδάσκαλος τοῦ Ἁγίου Τρούδου (St. Trudo, † Μνήμη: 23η Νοεμβρίου), τοῦ Ἁγίου Βαβολένου (St. Babolen, † Μνήμη: 26η Ἰουνίου), τοῦ Ἁγίου Θεοδάρδου καὶ τοῦ Ἁγίου Λαμβέρτου (St. Lambert, † Μνήμη: 17η Σεπτεμβρίου).

Ο Ἅγιος Ρεμᾶκλος ὑπηρέτησε ὡς Ἐπίσκοπος γιὰ δώδεκα ἔτη, ἔπειτα παραιτήθηκε καὶ ἀποσύρθηκε στὸ Στάβελοτ, περὶ τὸ 662, ὅπου καὶ ἐκοιμήθη τὸ 664, κατ' ἄλλους 673.

Ἡ Λειψανοθήκη τοῦ Ἁγίου Ρεμᾶκλου. Ναὸς Ἁγίου Σεβαστιανοῦ, Στάβελοτ.

Τὰ ἱερὰ Λείψανά του εὐρίσκονται στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Σεβαστιανοῦ, στὸ Στάβελοτ.

Υπάρχει ἓνας Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ρεμᾶκλου στὸ Κόχημ (Cochem) τῆς Γερμανίας. **Ο**ὶ Μονεῖς Στάβελοτ-Μάλμεντ κατεστράφησαν τὴν ἐποχὴ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως.

(*) Βλ. <https://en.wikipedia.org/wiki/Remaclus>. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ, τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

